

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Rumoldus Ep. Mart. 1. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

J U L I U S.

S. RUMOLDUS EP. MART. I. Iulii.

Quid mirum, ô parentes, si quos vobis DEVS tantisper concedit filios, cum lubet, aufert iterum? Suum ille repetit, & quas vos in liberis delicias quæritis, amore, si fas est dicere, etiam ille deperit. Ita RUMOLDVM Davidis Scotorum Regis filium, non nisi precibus extortum, in tempore sibi iterum vindicavit, Angelo missio, qui juvenem edocuit, quantum æternatura regna perituris antistarent. Quare RUMOLDVS cælo jam tum oculos circumferens facillè sponsam, sceptrũ patrium & ad eò humana omnia despexit. Sed & Pontificatum Dublinensem, cum patre demortuo ad regni gubernacula abstrahere illum cives vellent, fugã deseruit, iterum ad hoc optimo consiliario Angelo usus. Hoc tam bono Duce Romam, inde in Brabantiam profectus Adoni Comiti precibus suis apud DEVM filium impetravit, & hunc ipsum, ut bis se RUMOLDO deberet, aquis haustum in vitam restituit. Inter hæc dum templum alienã liberalitate, sed suis curis, ædificat, geminæ operæ consilium viri è medio tollendi ceperunt, opum, quas ingentes penes ipsum credebant, hereditatem paricidio adituri. At tanti sceleris merces fuit nummus tergeminus repertus. Corpus in fluvium abjectum cæleste prodidit lumen, quod omnem ab eo loco noctem fugabat. Extraxere igitur pisces RUMOLDVM mortuum, ingentem tamen vel talem Adoni comiti prædam. Ex Lippeloo.

Expecta quotidie finem vitæ, & ad iter illud te para;

quã

quã enim horã minimè putas, mandatum afferetur: v& autem illis, quos tunc imprudentes opprimit & imparatos. Cordis compunctio est curandis hominum animis. medicina. S. Ephrem de Vitã spirit.

S. EBERHARDUS EPISC. 1. Iulii.

EBERHARDVS gente Bojus, genere Comes, cum è Collegio Bambergensium Canonico- rum ad Religiosorum se juvenis transtulisset, à suis inde nolens extractus & in Gallias est aman- datus; ut (quod hodie etiam amat fieri) cum veste mores sanctos & sanctiora proposita poneret. Sed non præpotuere Numini amicorum inimica con- filia. Redux enim in idem monasterium se abdi- dit; Biburgensi dein Asceterio, mox etiam Salif- burgensi Episcopatu jussus præesse, in miseros, si- quisquam alius, pius fuit. Itaque Promum Con- dum etsi feniculum insequi hospitem Biburgo Ra- tisponam usque compulit, & quem transeunti ne- gaverat, vini haustum deferre: ipse, cum Italiam peteret, agræ mulierculæ equum cessit, & pedes Apenninum conscendit. Elephantiacorum cum & corpora & animos curaret, reddente ex his uno cum vomitu Divinum Epulum, ore suo omnia excepit, nec multò post cognovit, sub agro illo CHRISTVM latitasse virtutis suæ exploratorem. Dum vixit, nulli unquam quidquam MARIÆ no- mine petenti denegavit, ideoque mortuum non- nemo sinu MAGNÆ MATRIS velut infantem fo- veri vidit, & nectare, quod ipsa illi VIRGO libavit, inebriari. Quid hîc agitis, Sodales Mariani? Ma- trem esse vestram MARIAM vultis? pauperum pa- tres este. Et profectò aut filii MARIÆ non estis, aut Fratris EBERHARDO sinum invidetis. *Ex tom. 2.*

Henric.